

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende de vestindiske Kolonialkassers Bidrag til de almindelige Statsforbødenheder i Henhold til Kolonialloven af 27de November 1863 § 56.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 149 —50).

Bille: Der er et formelt Spørgsmaal, som jeg gjerne ønskede at rette til den høitærede Formand. Denne Sag er i og for sig ikke af nogen særdeles stor Betydning, men den staaer i indirekte Forbindelse med en Position paa Finantsloven, der regnes med til de fem store Punkter, og som Sølge deraf kan Sagen jo ikke antages at ville gaa ganske ubemærket hen. Det er blevet sagt i den seneste Erklæring, som vi finde ombelt fra Finantsudvalget, at der ikke fra dets Side vil blive lagt nogen Hindring i Veien for dette Lovforslag, og denne Forjættelse er vel tilstrækkelig til at sige os, at Flertallet her i Thinget ikke vil lægge nogen Hindring i Veien derfor. Men det Spørgsmaal, jeg gjerne ønskede at rette til den høitærede Formand, fordi det forekommer mig at have en ikke ganske ringe Bigtighed med Hensyn til vore Forhandlinger i det Hele, er, hvad Grunden er til, at dette Lovforslag, der blev forelagt i Landstinget den 10de November ifjor, blev behandlet første Gang den 14de November, anden Gang den 18de November og tredje Gang den 21de November, og som i fuldstændig uforandret Stillelse blev oversendt her til Folkethinget, fra den 21de November indtil Dato ikke har været til Behandling her? Formanden er jo i den Henseende den eneste Disponent; Forretningsordenen indeholder jo ganske vist en Refurs, som Medlemmerne kunne udøve, men en Refurs, som man efter Tingenes naturlige Gang maa ønske at se anvendt saa sjældent som muligt. Jeg ønskede derfor gjerne at faae at vide af den høitærede Formand Anledningen til, at denne Sag saa uforklarlig længe, nemlig i næsten 4 Maaneder, har hvilet her uden at være kommen til Behandling, og det oven i Kjøbet paa Løder, hvor vi ikke kunne siges altid at have været saa stærkt bestræbte, at vi ikke kunde tage denne Sag med, om denne Opfattelse f. Ex. er stet efter Aftale med Regjeringen, eller om den er stet efter Formandens egen Decision, og i saa Fald, hvad Anledningen har været til, at Sagen har dvælet saa længe?

Formanden (Krabbe): Grunden til, at Sagen ikke er bleven foretagen før nu, er den, at jeg ikke tidligere har skjønnet, at Overbevisningen om, at Lovforslaget burde vedtages, var modnet

endnu, medens jeg skjønnede, at den muligvis vilde modnes.

Wiither: Jeg vil kun bemærke, at det forekommer mig underligt, at den ærede Forespørger ikke selv har kunnet besvare sig dette Spørgsmaal, saaledes som den ærede Formand nu har besvaret det. Jeg tror ikke, der vil være ret mange Medlemmer her i Salen, som tvivle om, hvad Grunden har været, naar man har lagt Mærke til, hvad der angaaende denne Sag er passeret under Finantslovens Behandling. Da det lige fra Begyndelsen af har været bekendt her i Thinget, at dette vilde være et tvivlsomt Spørgsmaal, forekommer det mig, at den høitærede Formand har taget et meget rigtigt Hensyn til, hvad Folkethinget kunde ønske, idet han har undladt at bringe denne Sag frem, før Omstændighederne havde udviklet sig saaledes, at han kunde se, hvad Thinget i saa Henseende vilde. Det kan maaske synes lidt underligt, at jeg har begjæret Ordet i denne Anledning, men da jeg hvefken er Medlem af Finantsudvalget eller har udtalt mig i denne Sag, medens jeg dog saa godt har kunnet forstaa den, har jeg set noget Aparte i denne Forespørgsel. Det er derfor, jeg syntes, jeg vilde udtale, hvad der er det Naturlige for Folk med almindelig sund Menneskeforstand med Hensyn til Opfattelsen af dette Spørgsmaal, men en ganske anden Sag er det med dem, hvis Forstand ikke maales efter denne Men, hvorimod de staa ganske anderledes høit. Hos dem kunne jo andre Betragtninger gjøre sig gjældende.

Bille: Da Formandens Bestemmelse i disse Sager ikke kan kritiseres, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg i fuldstændig Modfættning til det ærede Medlem, der nu talte, ikke kan betragte den af Formanden anførte Grund som en, der i det Hele i Praxis lader sig følge, og jeg tror heller ikke, at den ved denne Leilighed slaar til. Men, som sagt, Formandens Decision i denne Sag kan ikke kritiseres, og jeg skal derfor standse.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til 2den Behandling indfaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til